

Огряла йе, <u>колади ле</u>, Тира звизда, <u>колади ле</u>, не й огряла земя й небе, най огряла идно дърво. Под дървото Нанко чобан,

_ _ _

- 5 Нанко чобан с сиво стадо. Замряло му й сиво стадо: за ден, за нощ по дестина, за неделя по стотина. Разсърди са Нанко чобан,
- 10 че си забра сиво стадо да го кара по касапи, по касапи, по желлати.Срещнала го каменна колца, в колцата йе божа майка,
- 15 божа майка с млада бога.

Отговаря божа майка:

– Ой та тебе, Нанко чобан, я си върни сиво стадо: не го карай по касапи,

- 20 най отземи от кошута, от кошута кърма мляко, че закърми цяло стадо! Послуша я Нанко чобан, той си върна сиво стадо,
- 25 отзема си от кошута, от кошута кърма мляко, закърми си сиво стадо, заагни се сиво стадо: за ден, за нощ по дистина,
- 30 за неделя по стотина.

Бел. ред. Желлати – диалектна форма от "джелат, джелатин" *тур.* 'палач', прен. 'угнетител, главорез'. с. Кортен, общ. Нова Загора, 16 февруари 1966 г. Стоян Иванов Вандов, род. 1908 г.